

at jeg skulde have sagt, at Cultusministerens Nittringer i Landstinget havde haft nogen Indflydelse paa Landstingets Afgjørelse af Valgenes Gyldighed, at jeg har tilladt mig, at begjære Ordet. Dette har jeg aldeles ikke sagt, jeg har ikke sagt et eneste Ord om Landstingets Afgjørelse af Valgenes Gyldighed, thi det er saa skarpt udhævet fra de Mænds Standpunkt, som have talt i Sagen, og som i Almindelighed dele Mening med mig, at dette er Noget, som ikke foreligger for os, at det ikke kunde falde mig ind at indlade mig derpaa. Det, jeg har sagt, er kun, jeg kan ikke nøie huse Ordene, men Rigsdagsstribenden vil vise, at jeg kun har udtalt den Tanke, at det er særdeles uheldigt, at den høitærede Cultusminister har udtalt sig i Landstinget saaledes, som han har gjort. Hvad Indflydelse hans Udtalelse har haft paa Afgjørelsen af Valgenes Gyldighed, er Noget, der slet ikke vedkommer os, men vi ere berettigede til at paatale, at den ærede Minister har udtalt sig paa en misbestemt, høist uheldig Maade, og jeg henholder mig i den Henseende til de Ord, som den høitærede Indenrigsminister idag har brugt, og som jeg før nævnte, at der vilde kunne komme til at hvile et betydeligt Ansvar paa en Minister for en saadan Udtalelse i et af Thingene.

Ris: Det glæder mig, at den ærede sibste Tale indbrømmer, at han ikke paa nogen Maade har villet lægge den Betydning deri, at Cultusministerens Udtalelser skulde have indvirket paa Anerkjendelsen af Valgenes Gyldighed. Naar han udtaler det, saa glæder det mig i høi Grad, og saa forekommer det mig, at deri ligger, at Landstinget er kommet til sin Beslutning efter egen Overveelse, uafhængigt af Ministerens Udtalelse.

H. Jensen: Jeg beklager, at den ærede Rigsdagsmand ikke hørte, hvad jeg sagde, da jeg næstsidste Gang havde Ordet; han vilde da have fundet sine Bemærkninger overflødige.

Winther: Jeg skal blot bemærke, at jeg naturligviis ikke kan erkjende Rigtigheden af den Dom, som blev udtalt af det ærede

Medlem for Ribe Amts 1ste Valgrebs (Ris) om den Maade, hvorpaa jeg skulde have fremsat Sagen. Forøvrigt glæder det mig, at den høitærede Formand har taget mig i Forsvar; jeg behøver derfor ikke at tage videre Notits af, hvad det ærede Medlem sagde.

Ris: Naar det næstforegaaende ærede Medlem, som talte, vil hævde, at hans Udtalelser ikke vare af den Bessaffenhed, at han vilde tillægge Ministerens Udtalelse nogen Vægt, forekommer det mig, at det maa staae i Strid med, hvad han tidligere sagde, thi jeg troer ganske vist, at, hvad han sagde før, ikke er overeensstemmende med, hvad han nu sagde, at han ikke har indladt sig paa at give en Dom over, hvorledes Ministerens Udtalelse har stillet sig ligeoverfor Landstingets Beslutning.

Isbærning: For at det ærede Medlem ikke i den Henseende skal savne Noget, erklærer jeg, at jeg har sagt og vedstaaer, at en Ministers Udtalelse, saaledes som Cultusministerens var under de Omstændigheder, kan have en meget skadelig Indvirkning og kan have haft en meget skadelig Indvirkning paa Landstingets Afgjørelse; dette er min Overtydning. Om den har haft det, veed jeg ikke, men naar en Minister erklærer saa positivt, at en Kjendsgjerning, som man ikke fuldstændigt har kunnet oplyse, ikke kan være mulig, ikke kan være sand, troer man ganske sikkert, at det heller ikke kan være rigtigt, og at det maa være en Feiltagelse.

Ris: Naar det ærede Medlem, som nu talte, har udtalt sig i den Retning, hvori det nu stete, kan det naturligviis ikke Andet end glæde mig, da han derved i Grunden fuldstændigt har indbrømmet, hvad jeg tidligere har villet hævde, at der har været lagt den Betydning i Cultusministerens Ord, som jeg før fremhævede. Han siger nu, at han tør ikke sige, at de have haft den Indflydelse, men at de kunne have haft en saadan. Det er altsaa det, jeg hævder, at efter min Opsfattelse have de ikke haft den allermindste Indflydelse paa Anerkjendelsen af de omhandlede Valgs Gyldig-